

Bijbelboek **het Hooglied**, zoals dominee Doede Wiersma dat in zijn dagboek 'Wekker Bliuwe' speciaal voor de jeugd uitgelegd heeft.

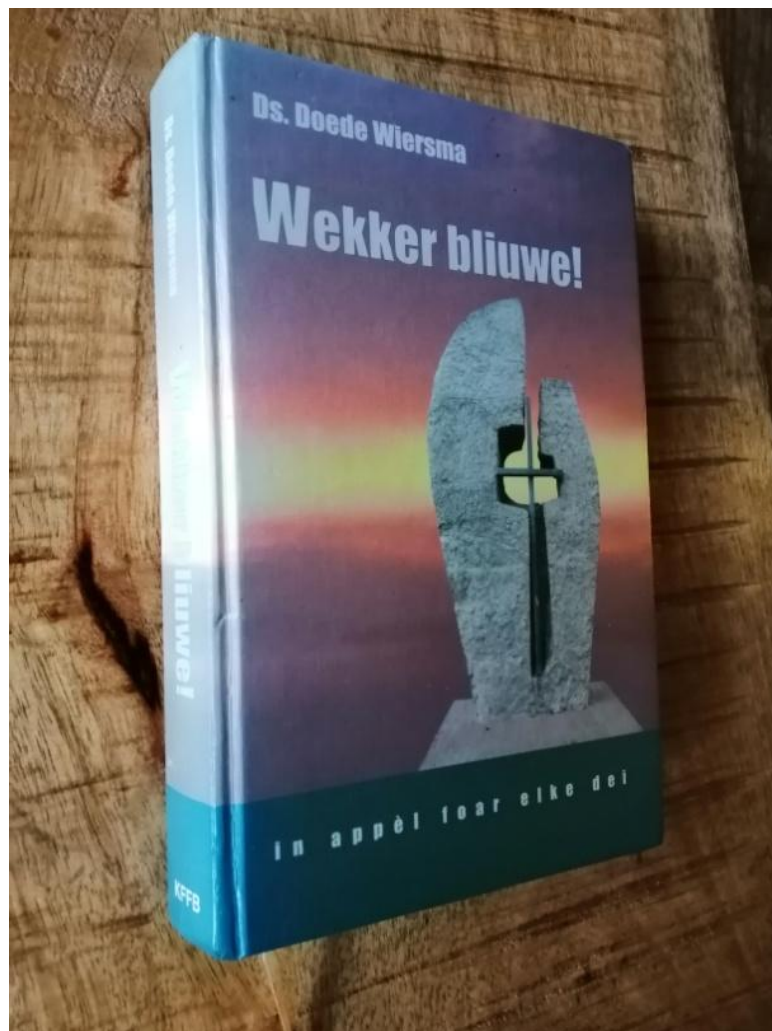
Lieve kleinkinderen,

Herinneren jullie je nog dat verhaaltje van mij, over die leerling die tegen mij zei dat liefde en seks hetzelfde was?

Ik gaf hem toen als antwoord dat seks zonder liefde voor één van beide partijen zeker altijd op een grote teleurstelling afloopt.

Hoe volgens de bijbel seks met liefde bedoeld is, heeft dominee Doede Wiersma bijzonder mooi beschreven in zijn dagboek 'Wekker bliuwe'. Lees het maar.

De eerste zin is al heel mooi: '*Kus mij....*'

Kus mij .....

Wist u, wisten jullie wel dat één bijbelboek zo begint?

Het bijbelboekje Hooglied valt met de deur in huis!

Een verliefd meisje zegt tegen haar vriend, waar ze heel gek op is: “Kus mij.....want jouw liefde is voor mij veel kostbaarder dan de lekkerste wijn..”

Ja, ik heb jouw liefde veel en veel liever, dan het lekkerste drankje, dat er maar is.

Ze droomt 's nachts van hem: “Ik sliep, maar mijn hart was klaarwakker.”

Wij begrijpen haar heel goed.

Kinderen van een jaar of vier kunnen al heel trots vertellen dat ze later met die jongen of met dat meisje gaan trouwen.

In groep 8 van de basisschool en de eerste jaren van het vervolgonderwijs schrijven jongens en meisjes elkaar briefjes, met als tekst: “Ik ben op jou” en “Ben jij op mij?”

Het antwoord op zulke vragen is veel en veel belangrijker dan een goed cijfer voor rekenen of taal.

Wie verliefd is, wil die ander graag zien en ontmoeten.

Dan fietsen jongens en meisjes langs het huis van die ander. Wil die ander graag zien.

Ze gaan naar plekjes waar hij of zij is.

Er worden afspraakjes gemaakt: “Kom, je vanavond? Op ons plekje?”

Jongens en meisjes, die verliefd zijn dromen en fantaseren over het bij elkaar zijn en over vrijen.

Meisjes schrijven in hun dagboeken, wat ze voelen en wat ze beleefd hebben.

Liefde, gek op iemand zijn, erotiek en seks, het is zo belangrijk voor mensen.

Wat mooi dat de bijbel er ook zo over denkt en schrijft.

Openhartig en spontaan praten een jongen en een meisje in het bijbelboekje het Hooglied,

over hun verlangen naar elkaar.

“Kus mij.....”

(hoofdstuk 1 : 2)

“Mijn allerliefste, vertel mij toch waar je bent.....”

(hoofdstuk 1 : 7).

“Zijn linkerhand ligt onder mijn hoofd,
zijn rechterarm streelt en beschermt mij.”

(hoofdstuk 2 : 6).

“Ik ben van mijn liefste en mijn liefste is van mij.”

(hoofdstuk 6 : 3).

“Kom, mijn liefste, wij gaan naar buiten, de tuin in,
daar wil ik aan jou mijn liefde geven.

(hoofdstuk 7 : 12 en 13)

Prachtig, dat de Bijbel zo openhartig, zo eerlijk over de liefde en zijn verlangens praat.

Jammer, heel erg jammer dat de kerken zo vaak niets van deze, ook lichamelijke liefde wilden weten.

Ja, die aardse liefde zelfs vaak gehaat hebben. (Karl Barth)

Heeft u, hebben jullie in de kerk ooit een preek gehoord over het Hooglied ?
Werd er bij jullie op school of op de catechisatie wel ooit over het bijbelboekje het Hooglied gepraat?

Lezen: Hooglied 1 : 2 en Hooglied 2 : 8 - 14

=====
Bladzijde 263

Mooier als pornotaal

Wij waren een keer op een dorpsfeest en daar bewonderden wij mooi versierde praalwagens.

Op één wagen stonden allemaal woorden geschreven, die op straat gebruikt worden voor het seksuele.

Zo openhartig, zo open en bloot, hadden wij het nog nooit eerder meegemaakt.

Een moeder vertelde: “Wij horen van onze dochters, hoe de jongens hen op straat na roepen.

Hoe jongens in bars aan hen zitten en hen in hun nek hijgen”.

Wij lezen in de krant dat seksuele intimidatie toeneemt. Dat aanranding en verkrachting steeds vaker voorkomen.

Prostitutie, handel in meisjes en vrouwen bloeit als nooit te voren.

Doen wij de televisie aan, dan zijn er 's avonds laat veel seksfilms te zien.

Het verliefde stelletje uit het Hooglied, gebruikt geen onfatsoenlijke of vuile en vieze woorden.

In dichtertelijke taal en in sprekende beelden bezingen ze de liefde.

Openhartig krijgen wij te horen hoe ze, ook lichamelijk, van elkaar genieten.

De jongen:

“Jij bent een tuin!

Ja, een paradijs met de heerlijkste vruchten, die er maar zijn..”

Het meisje vraagt aan de wind om de heerlijke geur van haar tuin, naar haar vriend toe te waaien, zodat haar geliefde, wanneer hij die verrukkelijke geur ruikt, naar haar toekomt.

“Wordt wakker, wind uit het noorden en kom, o wind uit het zuiden.
Blaas, waai de heerlijke geur van mijn balsem hem tegemoet.
Kom in mijn tuin, mijn vriend van wie ik houd en eet van die
heerlijke vrucht.

En dan vertelt deze jongen aan ons allemaal:

“Ik ben in mijn tuin geweest, ik heb gegeten en gedronken.”

En hij gunt zijn vrienden, dat ook zij zo gaan genieten.

“Eet, vrienden, drink en wordt dronken van de liefde.”

Wat zou het goed en mooi zijn, als onze jeugd van vandaag, zich zulke poëtische en romantische taal eigen zou maken.

Is dat niet veel en veel mooier als die harde en platvloerse pornotaal?

Lezen: Hooglied, hoofdstuk 4 : 12 tot hoofdstuk 5 : 1

=====

Bladzijde 264

Meer dan een mooi koppie en een gaaf lijf!

Een moeder vertelde: “Jongens, die stoer gedrag willen vertonen, zeggen de vreselijkste dingen.

En meisjes draaien dan in hun binnenste een knop om en doen ook maar stoer mee.”

De meeste meisjes voelen in hun binnenste dan iets kapot gaan, want alle jonge meisjes beginnen met dromen over de liefde en niet over seks.

Het meisje uit Het Hooglied zegt zeven keer dat haar vriend haar “ziel” lief heeft. (Hoofdstuk 1 : 7 ; hoofdstuk 3 : 1 , 2 , 3 en 4 ; hoofdstuk 5 : 6 ; hoofdstuk 6 : 12)

Je ziel is je wezen, het er zijn, je diepste ik, de innerlijke kern.

Het meisje voelt aan: Het gaat deze jongen niet in de eerste plaats om mijn uiterlijk, om mijn mooi koppie, mijn mooie benen of mijn bijzonder mooi figuur.

Nee, het gaat hem om haar zelf. Om haar innerlijke ik, om haar gevoelens, om haar karakter.

Deze, haar jongen, haar vriend wil geen seks zonder liefde!

Wat zou het mooi en goed zijn, als de kerk die gevoelens waardeerde en hooghield. Dat de kerk propaganda zou maken, dat het lichaam van een vrouw niet bedoeld is, niet beschikbaar is voor egoïstische seks, maar alleen voor liefde.

Maar de kerk wist en weet zich meestal nog geen raad met liefde en erotiek. En hierdoor zijn heel wat Christenen opgegroeid met de grote ontkenning van het seksuele.

Dat was verboden gebied. Daar rustte een taboesfeer op.

En hierdoor liet de kerk de seksuele opvoeding over aan de straat, het schoolplein, de hangplekken voor jongeren en de moderne media.

De kerk zette niets positiefs tegenover de lawine aan seks op de televisie en internet.

En dan hebben wij zo'n prachtig boek als het Hooglied.....

En wij doen er niets mee!

Op catechisatie voor twaalfjarigen zouden wij moeten beginnen met het lezen en uitleggen van het Hooglied.

Om te leren dat wij de "ziel" van de ander mogen beminnen en lief hebben.

Zowel lichamelijk, als geestelijk.

Lezen: Hooglied, hoofdstuk 1 : 7 , 8 , 15 en 16

In de Friese Bijbelvertaling staat het woordje "allerleafste" = allerliefste.

De letterlijke vertaling is "die mijn ziel lief heeft".

In de oude Statenvertaling staat: "Gij die mijne ziel liefheeft"

De NGB-vertaling heeft het woordje "zielsbeminde, maar mooier nog vind ik "jij, die mijn wezen liefheeft." (Deckers, Hooglied).

=====

Bladzijde 265

Seks gaat door het oor

Als de sfeer goed was, zei ik wel eens tijdens een catechisatie: “Seks gaat door het oor!”

En dan wachtte ik, wat de jeugd daarop zou gaan zeggen.

Na wat heen en weer gepraat kwamen de jongelui met de oplossing: het seksuele, de seks, is dan pas mooi, als jongens en meisjes goed met elkaar kunnen praten, elkaar aanvoelen en elkaar begrijpen.

Door het hele boekje Hooglied heen voelen wij naast het verlangen ook de angst om de liefde (jouw liefste) te verliezen.

Het meisje, aan wie je kunt zien, dat ze alle dagen, in weer en wind, buiten in de tuin aan het werk is, denkt: “Zou hij mij wel knap genoeg vinden?” (1 : 6).

Ze heeft ook last van concurrentie, want alle meisjes houden van hem (1 : 4).

Maar er is nog iets, wat haar hoog zit.

Heel indringend waarschuwt ze de andere meisjes van Jeruzalem, zelfs tot drie keer toe, terwijl ze ondertussen het volgende, het meeste tot zichzelf zegt: “Ik bezweer jullie, vuur de liefde niet aan, maak haar niet wakker, voordat je het zelf echt wilt.”

“Ik bezweer jullie,”het klinkt om bang van te worden.

Zij bedoelt, denk ik, grijp niet te vlug naar het lichamelijke in een relatie.

Eerst moeten de partners vertrouwd met elkaar zijn.

Seks gaat door het oor!

Dat betekent: Eerst als partners goed met elkaar kunnen praten en durven te zeggen, wat je van elkaar verwacht, eerst als je bij elkaar veilig voelt, als je elkaar volkomen kunt vertrouwen, dan pas is er de ruimte voor de beleving van het seksuele.

Dat er gedurende de eerste vijf jaar van een huwelijk zo veel echtscheidingen plaats vinden, zou kunnen wijzen op een beleven van het seksuele, voordat het vertrouwen er is.

Een vrouw de pleitte voor seksuele opvoeding schreef: `Liefde en egoïsme sluiten elkaar uit.

Zonder belangeloosheid is liefde geen liefde.

Liefde is heel erg betrokken zijn bij en grote zorg hebben voor de ander en tegelijkertijd je eigenbelang aan de kant kunnen schuiven.

De jongen en het meisje uit het Hooglied, die het innerlijke, het er zijn van elkaar, lief hebben, is van bovenstaande een heel goed voorbeeld.

=====

Liefde maakt van mensen prinsen en prinsessen

Een moeder bracht haar dochter met 2 schoolvriendinnen naar een schoolfeest. Van te voren waren de meisjes heel lang bezig geweest om zich op te maken. De moeder vertelde: “Ze kwamen de kamer binnen als stralende nimfen, make-up op, hun ogen zwaar opgemaakt. Kettinkjes, strakke tuitjes en opgestoken haar. Onschuldige, mooi opgemaakte jonge meisjes, met ogen vol van verwachting naar romantiek en liefde

Toen ik ze bij de school uit de auto zette, hoorde ik het zware gedreun van de muziek en zag ik achter de ramen schimmen van grote jongens.

Het was zo dreigend en ik dacht: Mijn God, moet ik mijn prinsesjes in dat rovershol achterlaten?

En toen ik ze die nacht weer ophaalde, zaten de drie meisjes stilletjes in de auto.

Ik vroeg: “Hoe was het?”

“O, leuk.”

Het meisje uit het Hooglied is de dochter van een tuinder.

Zij is bruinverbrand door de zon, omdat haar broers haar wreed aan het werk hebben gezet in de druiventuin (1 : 5 en 6).

De jongen is een schaapherder (1 : 7).

Maar door de liefde worden gewone mensen prinsen en prinsessen, koningen en koninginnen.

Al in het vierde vers van het eerste hoofdstuk zegt het meisje: “Breng mij in jouw kamers, o koning.” Ook in hoofdstuk 1 : 12 staat dat te lezen.

En in hoofdstuk 3 : 6 tot 11 ziet het meisje in haar fantasie haar verloofde als bruidegom zitten in een draagkoets van koning Salomo.

En de bruid?

Volgens haar jongen, met wie ze verkering heeft, mogen er 60 koninginnen en hun 80 bijvrouwen in het paleis zijn en in het hele land mooie meisjes, niet te tellen, maar er is er maar één zoals zijn meisje, zijn duifje, zijn alles....

Koning Salomo mag zijn hele harem met 1000 vrouwen wel houden, hij is wijs met die ene vrouw van hem (8 : 12).

In een bijna niet te vertalen vers uit het Hooglied 6 : 12 , zou de vrouw zeggen: `Ik begrijp er niets van, maar mijn hele wezen, mijn hele ik kan alleen maar liefhebben, jouw liefhebben!`

Is het dan vreemd dat die man dan uitbarst in een jubelende lofzang?

„Jouw blank postuur is als een palmboom,
Jouw borsten zijn als dadelrossen.
Ik dacht: ik wil in de palmboom klimmen,
En naar zijn trossen grijpen.

Lees: Hooglied 1 : 4 en 7 : 1 tot 9

=====

Bladzijde 267

Gedichten voor elkaar schrijven

Zijn wij niet romantisch?

Al meer dan 30 jaar preek ik (ds. Doede Wiersma) de derde zondag van september in Uithuizermeden. De Hervormde kerk daar heeft een bijzonder mooie toren. In een preek over het Hooglied zei ik een keer dat de verliefde jongen de hals van zijn meisje vergelijkt met de Davidstoren in Jeruzalem (4 : 4).

Ik zei zo, dat een verliefde jongeman in Uithuizermeden wel kon dichten: “Jouw hals is zo mooi als ..... onze kerktoren.”

Toen een man en een vrouw die zondag vanuit de kerk, achter elkaar liepen over een smal pad richting voordeur, vroeg die vrouw: “Hoe vind je mijn hals?”

Als antwoord gaf die man: “Wat? Hoe? Wat bedoel je? Is er iets aan de hand met jouw hals?”

Wij kunnen Sinterklaasgedichten maken, geweldig mooie.

Waarom maken wij eigenlijk geen gedichten, hoe mooi wij elkaar als man en vrouw vinden?

In het Hooglied staan 3 gedichten van de jongen voor zijn liefste:

hoofdstuk 4 : 1 - 5

hoofdstuk 6 : 4 - 7

hoofdstuk 7 : 2 – 6.

Het meisje heeft 1 gedicht gemaakt: hoofdstuk 5 : 10 – 16.

Om het mooie van elkaar te benoemen zoeken ze naar voorbeelden uit hun leven. Ze stotteren gewoon, zo vol zijn ze van elkaar!

De jongen bedenkt:

“Jouw ogen zijn als .....duiven;
jouw haar als .....een kudde geiten die van de berg af, naar beneden gaat.
Jouw hals is als .....de Davidstoren
jouw beide borsten zijn als ..... twee lammetjes” (hoofdstuk 4 : 1 – 5)

Het meisje zegt in haar gedicht:

“Zijn haarlokken zijn zo zwart als ..... de raven
Zijn lippen zijn als bloemen, waar mirre uit loopt.
Zijn voorhoofd is pure zoetheid
Alles aan hem is even begeerlijk” (hoofdstuk 5 : 10 – 16)

Ik hoop dat deze gedichten van deze verliefde jongelui een aanmoediging voor ons zijn, om ook eens te proberen gedichten voor elkaar te schrijven en dan met beelden uit onze eigen omgeving.....

Lezen: Hooglied 4 : 1 – 5 en 5 : 10 - 16

=====
Bladzijde 268

Liefde als een heidebrand

Geregeld zien wij op de televisie, tijdens een periode van erge droogte, grote branden in de natuur.

Bij een heidebrand vreet het vuur zich zelfs op een diepte van 20 centimeter de humuslaag, ja de grond in.

Dat vuur is bijna niet uit te krijgen.

Het kruipt onder de grond door en kan op meters afstand, plotseling weer met meters hoge vlammen opnieuw beginnen.

De vrouw in het Hooglied heeft weet van het mysterie van de liefde.

Hebben vrouwen daar misschien meer gevoel voor dan mannen?

De liefde en de hartstocht hebben volgens haar een bron en die bron is de God met de naam Jawèh.

Bij die naam denken wij direct aan woorden als trouwe liefde, vrijheid, gerechtigheid!

Als die God de inspiratie van de liefde tussen mensen is, dan komt het seksuele nooit los van liefde te staan.

Als man en vrouw zich allebei op die God oriënteren, dan zal de liefde tussen hen zich meer en meer verdiepen.

Voor die liefde geldt:

“Waterstromen kunnen de liefde niet kapot maken,
rivieren kunnen haar niet wegspoelen.
Al zou een man met al zijn rijkdom liefde willen kopen
men zal hem erom verachten.”

Over die liefde schrijft Paulus in 1 Korintiërs 13, dat ze niet driftig is en niet kwaad maakt. Hij schrijft over een liefde, die zichzelf niet zoekt, het kwade de ander niet aanrekent, geen plezier beleeft aan verkeerde dingen, maar blij is met de waarheid.

Toen een eerlijk man tijdens de Tweede Wereldoorlog, om zijn verzet tegen de Nazi's tot de dood veroordeeld werd, mocht hij nog een afscheidsbrief aan zijn vrouw schrijven.

Daarin schreef hij: “Jij bent mijn 1 Korintiërs 13. Al die mooie woorden heb ik aan jou beleefd.”

Is het niet een uitdaging om elkaar als partners zo te zien en te beleven?

Een absoluut hoogtepunt tijdens een trouwdienst in de kerk is daarom het knielen en het gebed (de smeekbede) dat de liefde in het huwelijk mag zijn als het vuur van de Heer.

Lezen: Hooglied 8 : 6b en 7

=====
Bladzijde 269

Trouw

In het mooie boek “Liefde en huwelijk” schrijft Oppenheimer: “De essentie van een gelukkig huwelijk is het je geborgen weten, je helemaal veilig voelen bij elkaar.”

Daar hangt ons welzijn, onze veerkracht, ons weerstandvermogen, onze moed van af..

Op die manier zie ik het huwelijk: je geborgen weten bij elkaar.
Als kind wisten wij ons veilig en geborgen bij onze papa en mama.
Zo voelen wij ons nu geborgen bij elkaar. Wij kunnen volkomen op elkaar aan.
Wij staan voor elkaar in. Wij leven voor de ander.”

Op dezelfde manier staat het beschreven in het Hooglied:

“Mijn liefste is van mij en ik ben van hem (hoofdstuk 2 : 16).

Ik ben van mijn liefste en hij verlangt naar mij” (hoofdstuk 7 : 11).

Geen sprake van dwang, geen verplichting. De één is niet meer dan de ander.
Geen onderdanigheid van de vrouw voor de man of andersom.

Het diepe verlangen naar trouw ligt in de woorden:

“Draag mij als een zegel op je hart,

Als een zegel op je arm” (hoofdstuk 8 : 6).

Het zegel wil wat daaronder zit verzegelen, beschikbaar houden voor een doel.
Dat doel is dat het hart de ander toegedaan blijft en dat de armen altijd zijn eigen
vrouw zullen omarmen.

Volgens Oppenheimer is de wil om trouw te zijn creatief, richt zich helemaal op de
ander, gaat met hem / haar mee en volgt de ander actief en creatief in alles wat hij /
zij doet.

Trouw zijn is niet een gevoel, maar een houding van liefde, toewijding, respect,
verlangen om de ander te sparen en te vergeven.

Pas als het meisje in het Hooglied van die trouw zeker is, durft ze zich helemaal te
geven:

“Ik ben van mijn liefste en zijn verlangen gaat naar mij uit.

Kom, wij gaan het veld in, daar wil ik jou mijn liefde geven.

Voor mijn liefste heb ik het bewaard.”

Lezen: Hooglied 8 : 6a en 7 : 11 - 14

=====
Bladzijde 270

Zullen wij altijd van elkaar blijven houden?

Bij paartjes, die ik trouwde, voelde ik altijd een bepaalde spanning. Zo van: nu houden wij verschrikkelijk veel van elkaar, maar zal dat altijd zo blijven? Iedereen weet immers wel, dat één op de drie huwelijken in een echtscheiding eindigt.

En zou het dan bij diegenen die niet scheiden, enkel pais en vrede zijn?

In veel huwelijken is men elkaar niet trouw en laat men elkaar zo maar in de steek. Andere huwelijken belanden in een doodse sleur.

Met als gevolg: “Man en vrouw die samenwonen en toch niet tot liefde komen.”

Veel huwelijken mislukken, omdat ze gesloten worden door mensen, die de verbeeldingskracht missen om er iets moois van te maken.

Niet het huwelijk is een verkeerd instituut, maar de mensen die trouwen vallen elkaar vaak zo tegen.

Het meisje uit het Hooglied beleeft haar verlovingsstijd als een druiventuin in volle bloei.

Ze wil dat die bloei doorgaat en dat de overheerlijke vruchten rijpen en dat er wijn van gemaakt wordt.

Die wijn is voor haar het symbool van geluk, een metamorfose van kussen, vrijen, erotiek en seksualiteit.

Niet voor niets wordt wijn zeven keer genoemd in het Hooglied.

En zeven is het volkomene, het volmaakte geluk . (hoofdstuk 1 : 2 ; hoofdstuk 1 : 4; hoofdstuk 2 : 4 ; hoofdstuk 4 : 10 ; hoofdstuk 5 : 1 ; hoofdstuk 7 : 10 en hoofdstuk 8 : 2)

“jouw liefde is zoeter dan wijn, (hoofdstuk 1 : 2)

Zoeter nog dan wijn” (hoofdstuk 4 : 10).

Maar er zullen geen druiven aan de ranken komen, als de wijnstokken niet gesnoeid worden.

Bij echte druiven is er het gevaar van de vossen.

Jonge vossen, die holen graven tussen de wortels van de druif. De uitgelopen ranken verdorren dan en gaan dood.

Zodra er vanaf een wachttoren in een druiventuin vossen werden gezien, klonk de roep: “Vang de vossen, de kleine vossen!”

Zo moeten in een relatie die kleine vossen, de kleine gevaren, die de liefde bedreigen, aangepakt worden.

Welke zijn in onze relaties die kleine vossen?

Lezen: Hooglied 2 ; 1 – 5 en 15

De kleine vossen vangen

In het Hooglied zijn die kleine vossen in de eerste plaats, andere jongens, die het meisje van haar verloofde af willen pakken.

Koning David is zo'n gluiperige vos, die Bathseba van zijn vriend Uria afpakt. Het zevende van de Tien Woorden (het zevende gebod) waarschuwt om niet in te breken in bestaande relaties.

Maar om respect voor dat gebod wordt vandaag aan de dag nog al eens gelachen.

Bedreiging van een relatie komt niet alleen van buitenaf, maar kan ook van binnenuit komen.

Psychologen leren ons dat voor een relatie nodig zijn:

1. grote betrokkenheid voor elkaar: de ander is nummer één;
2. intimiteit: een volkomen vertrouwen in elkaar hebben;
3. sterke seksuele gevoelens voor elkaar hebben.

De bedreiging van een relatie komt door ontbrekende communicatie, niet uitgesproken verwachtingen, en de angst voor conflicten.

Deze 3 kleine vossen tasten de wortels van een relatie aan.

Huwelijkstherapieën beginnen vaak met het opnoemen van ergernissen.

Partners moeten beginnen om te stoppen met elkaar te ergeren. Het eerst met de kleine irritaties.

Vang de vossen!

Partners groeien uit elkaar, doordat ze te weinig met elkaar praten en omdat ze bang zijn om ruzie te maken. Veel partners buigen het hoofd, in de meeste gevallen de vrouwen, om de lieve vrede wil.

Maar de oude pedagogen wisten het al:

“Alles door de vingers zien, geeft een hoop ellende,

Maar diegene die het mes erin zet, zorgt ervoor dat er vrede komt”.

(Spreuken 10 : 10)

In een studie over echtscheiding lees ik: Omdat sommige mensen denken dat ze in het huwelijk conflicten uit de weg te moeten gaan, komen ze niet genoeg voor zichzelf op.

Dat is geen garantie om een echtscheiding te voorkomen.

Net andersom: de relatie wordt uitgehold.

Om de lieve vrede moet soms met de vuist op de tafel geslagen worden!
Vossen vangen is een zwaar en wreed werk. Maar het moet wel gedaan worden,
willen wij niet verstrikt raken in een net van “strijd en onenigheid”.

Lezen: Gezang 481 : 3 en 4

Bl. 272

Als iemand, die vrede brengt

De heer Teake van der Meer heeft een schitterend verhaaltje gemaakt, dat gaat over een vader, die “maar niet kan slapen, om reden dat er een “onbekend jongmens” bij zijn dochter is, die nu het al heel laat in de avond is, maar niet naar huis gaat. Als in een film ziet die vader, wat voor verkeerde dingen die jonge man allemaal bij zijn dochter kan doen.

Zijn vrouw probeert haar man rustig te maken met de woorden: “Jij bent zelf ook jong geweest.”

Maar na een poosje vliegt deze vader het bed uit en schreeuwt heel luid: “En nu gaat hij het huis uit!

Het meisje in het Bijbelboek het Hooglied heeft een paar heel vervelende broers. Eerst horen wij, dat die broers heel gemeen hun zusje dwingen om heel hard in de druiventuin te werken

Later merken wij dat deze broers de leuke jongens bij haar weg houden.

(hoofdstuk 8: 8-9)

Zij is nog te jong voor de liefde. Nog niet rijp genoeg.: “Ze heeft nog niet eens borsten,” zeggen ze.

Als er een jongen komt, die verkering met haar wil hebben, ”dan spijkeren wij zelfs de deur naar haar toe, dicht.”

Het andere beeld met de “zilveren kantelen” is voor ons niet duidelijk.

Het is indrukwekkend, hoe het meisje haar broers van katoen geeft. Een weerwoord geeft.

“Ik ben een muur en mijn borsten zijn de torens;

Zo ben ik in de ogen van mijn verloofde iemand, die (sjaloom) vrede brengt.

(hoofdstuk 8 : 10)

In het beeld van de muur komt haar sterke persoonlijkheid duidelijk uit. Ze zegt hierin dat zij heel goed voor zichzelf op kan komen. Dat ze geborgenheid kan geven.

In “borsten” laat ze haar zachte kant zien. Het vermogen om lief te kunnen hebben. Liefde te kunnen geven.

Haar vriend (verloofde) ziet haar als “iemand die vrede kan brengen.”

Vrede ontstaat door liefde, die als een vlam van de Heer is.

Elke jongen en elk meisje, ja elke man en elke vrouw zou elke dag moeten bidden om die liefde.

Een prachtig voorbeeld van die liefde vinden wij in Tobit 8 : 4 – 9

Zou de wereld van zo’n liefde niet veel mooier worden?

Lezen: Hooglied 8 : 8 – 10 en Tobit 8 : 4 – 9

Bladzijde 273

“God is hier!”

In Nice bouwde de Franse regering een museum voor de grote schilderijen die Chagall gemaakt had met een Bijbelse voorstelling, met een Bijbelse boodschap. In een grote zaal vinden wij twaalf schilderijen waarop te zien zijn, verhalen over Adam tot en met Mozes.

In een aparte zeskantige ruimte, die doet denken aan de Davidsster, vinden we vijf schilderijen, die gaan over het Hooglied. De kunstenaar heeft ze geschilderd in de jaren 1957 tot 1961.

Chagall was gelukkig getrouwd met Bella. (1915 – 1944) Toen zijn vrouw stierf, werd alles zwart voor zijn ogen. Hij was door verdriet overmand, tot niets meer toe in staat.

Alle doeken in zijn atelier, waar hij mee bezig was, draaide hij om.

Over Bella schreef hij: “Ik hoef alleen maar het raam open te doen en het hemelsblauw, de liefde en de bloemen stromen met haar naar binnen. Zij spookt rond in mijn gedachten, zij spookt rond door de beelden die ik in gedachten zie, zij spookt rond als een wegwijzer in mijn kunst.”

Later trouwde Chagall voor de tweede keer met Vava Brodsky. (1952 – 1985).
Met haar zou hij opnieuw heel gelukkig worden.

De vijf schilderijen over het Hooglied waren eerst bedoeld als een eerbetoon aan zijn overleden eerste vrouw.

Maar hij heeft ze opgedragen aan Vava.

Op een marmeren steen staat:

“Voor Vava, mijn vrouw, mijn vreugde en mijn blijdschap. Marc Chagall.”

Kijkend naar deze vijf schilderijen van Chagall over het Hooglied, voelen wij hoe gelukkig Chagall getrouwd was.

Overweldigend zijn de rode kleuren in alle mogelijke variaties, die er van getuigen, dat liefde vuurvlammen van Jawèh zijn.

Dat is ook te zien aan de engelen, die van de hemel naar de aarde vliegen.

Op één van de schilderijen is te zien, hoe het bruidspaar, rijdend op een paard, boven de wolken uit vliegt. Want wie gelukkig is, leeft tussen hemel en aarde.

Overall zien we bloemen en bomen, die vertellen over de lente van het leven. De blijdschap wordt nog eens onderstreept door mensen met muziekinstrumenten.

Op zondag 20 november 1983 is Chagall onverwachts overleden in die ruimte met zijn vijf schilderijen over het Hooglied.

Iemand hoorde de 96-jarige kunstenaar met volle overtuiging zeggen: “Dieu est ici.” God is hier.

Datzelfde gevoel had ik, toen ik in juni 2000 meerdere keren midden in die ruimte van dat museum, op de grond zat.

Lezen: 1 Korintiërs 13 : 1 – 3 en 13